

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **A. G.**
státní příslušnost Moldavská republika
zastoupen Mgr. Ing. Tomášem Tillmannem, advokátem sídlem 703 00
Ostrava, Vrázova 1324/40

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky**
sídlím 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 9. 2025 č. j. OAM-781/BA-BA01-ZA03-2025,
ve věci mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje I.M.

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu).
2. Žalobce konstatoval, že přijel do České republiky za prací poprvé v roce 2018, podruhé pak v roce 2019. Tři měsíce zde pobýval legálně. Poté se nechal zaměstnat jako stavař u pana I. K. Pro něho v roce 2024 najímal pracovníky z Moldavska, ovšem pan K. jim za vykonanou práci doposud nezaplatil. Pracovníkům tak dluží 10 000 - 12 000 EUR. Tito lidé se dlužných částek nyní domáhají po něm a vyhrožovali smrtí i jeho otci. Našli si i jeho přítelkyni. Ze strachu o život svůj a svých blízkých se ani na českou, ani na moldavskou policii neobrátil. Do Moldavska se bojí vrátit, neboť jej stále vyhledávají pracovníci, jímž pan K. dluží peníze a vyhrožují smrtí. Někteří mají i napojení na moldavskou policii. Má obavy o sebe i rodinu. Žalobce namítal, že si žalovaný neopatřil dostatečné podklady pro rozhodnutí. Aktuální situace v Moldavsku není dobrá. O tom svědčí i report nevládní organizace Amnesty International ze dne 28. 4. 2025. Zpráva amerického Ministerstva zahraničních věcí za rok 2023 poukazuje na závažná a dosud neřešená pochybení státu, na problémy v oblasti lidských práv. Moldavsko se sice snažilo učinit kroky, aby stíhalo úřední osoby, které se dopustily svévolného násilí, pokrok je však velmi pomalý. Zpráva amerického Ministerstva zahraničních věcí hovoří o mučení nebo krutém, nelidském či ponižujícím zacházení či trestání ze strany úřadů, tristní až život ohrožující je stav věznic, vážné problémy jsou s nezávislostí soudnictví, korupce ve vládě apod. Mnoho případů, které úřady klasifikovaly jako mučení, se odehrálo na veřejných prostranstvích. Policie či pohraniční policisté se vůči lidem dopouštěli velmi hrubého fyzického nebo psychologického zacházení. Obecně je situace v Moldavsku nestabilní.
3. Žalobce dále uvedl, že do Moldavska se vrátit nemůže. Bývalý spolupracovníci, kteří se již vrátili z České republiky do Moldavska, mu vyhrožovali zabitím. Kontaktovali jeho přítelkyni, která mu sdělila, aby se raději nevracel. Nadto nebude schopný si v Moldavsku najít práci s tak dobrými podmínkami, které má zde v České republice, aby mohl i nadále pomáhat rodině. Hrozí mu tak nebezpečí vážné újmy ve smyslu čl. 15 kvalifikační směrnice. Vnitřní ochrana není pro něho dostupná. S ohledem na výše uvedené je přesvědčen, že splňuje podmínky minimálně pro udělení doplňkové ochrany, a to zejména podle § 14a odst. 1, 2 písm. b) zákona o azylu, neboť je pravděpodobné, že by po návratu do domovské země mohl být vystaven mučení, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. V jeho případě přichází do úvahy i humanitární azyl. V Moldavsku žije jeho těžce nemocný otec a sestra. Jsou na něm finančně závislí. Pokud by se vrátil do Moldavska, nebude schopen jim nadále pomáhat.
4. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. Odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož citoval. Vyslovil názor, že vzal v úvahu žalobcem tvrzené skutečnosti a přihlédl k nim. Shromáždil adekvátní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům nezbytným pro vydání rozhodnutí. Na základě výpovědi žalobce a v porovnání s informacemi o zemi původu prokázal a vyvrátil tvrzení žalobce s takovou mírou pravděpodobnosti, která nevyvolává zásadní pochybnosti o jeho úsudku,

a to ohledně všech jeho namítaných skutečností v žalobě. Obsah žalobních námitek neshledává způsobilými zpochybnit jím vyslovené závěry.

5. Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), v mezích žalobních bodů. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který to byl v době vydání rozhodnutí žalovaným (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Soud přitom postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasil a žalobce se na výzvu soudu dle citovaného zákonného ustanovení ve stanovené lhůtě nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.
6. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 14. 7. 2025 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Dne 21. 7. 2025 poskytl údaje k podané žádosti a 30. 7. 2025 s ním byl proveden pohovor za přítomnosti tlumočnicka ruského jazyka. Žalobce sdělil, že je svobodný, bezdětný, posledním místem jeho bydliště ve vlasti byla obec Sofia. V Moldavsku se živil jako stavař. Poprvé přicestoval do České republiky v roce 2018 a podruhé koncem roku 2019. Ve vlasti žije otec, sestra, strýc a teta. Protože jeho otec i sestra jsou nemocní, byl nucen si najít zaměstnání, aby vydělal více peněz. Z tohoto důvodu se rozhodl přicestovat do České republiky. Poprvé zde přijel v roce 2018, podruhé v roce 2019. Během svého odjezdu z vlasti neměl žádné potíže. Neměl tam problémy ani se státními orgány, nebyl trestně stíhán. Ve vlasti neměl potíže ani z důvodu své rasy, národnosti, náboženství, pohlaví nebo příslušnosti k sociální skupině. Obává se však do vlasti vrátit, neboť začátkem roku 2024 v Moldavsku najímal osoby na práci a ty mu nyní vyhrožují. Mafián, pro kterého osoby najal, jim dluží asi 10 000 nebo 12 000 EUR. Tito pracovníci po něm požadují peníze a vyhrožují mu smrtí i smrtí otce. Nemůže se obrátit na policii, neboť někteří z těchto pracovníků mají u policie kontakty a vyhrožují mu, že bude trestně stíhán a odsouzen. Navíc je moldavská policie schopna za peníze udělat vše. Dotyčným pracovníkům předal kontakt na mafiána jménem I. K., avšak pracovníci se domnívají, že je on přijal na práci, tak jim musí zaplatit. Někteří pro pana I. K. přestali pracovat, našli si nové zaměstnání, někteří museli odcestovat zpět do Moldavska. Zůstal s nimi v kontaktu, neboť bydleli na stejné ubytovně. V červnu při oslavě začali po něm požadovat peníze, on však zopakoval, že žádné nemá, zbili jej. K lékaři nešel, neboť neměl zdravotní pojištění. Situaci nenahlásil ani na policii. Nyní mu telefonicky vyhrožují fyzickým útokem. Jedna z osob mu telefonovala i do zařízení pro zajištění cizinců. O výhrůžkách jej informovali i další lidé. Spolupracovníci volali i přítelkyni, ta mu vzkázala, aby se do vlasti nevracel. Na moldavskou policii se vzhledem k situaci, která v Moldavsku panuje, nemůže obrátit. Bratr jednoho ze spolupracovníků pracuje u policie. O udělení mezinárodní ochrany v České republice dříve nežádal, neboť o této možnosti nevěděl. Obává se návratu do vlasti. Bojí se o svůj život. Chce zde zůstat, zařídit si pracovní povolení, platit daně a zdravotní pojištění.
7. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z výhrůžek ze strany spolupracovníků, které najal na práci v České republice.
8. Ve správním spise jsou založeny informace o zemi původu, ohledně politické, bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Moldavsku. Žalovaný vycházel

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

z Informace OAMP: Moldavsko - Základní přehled o zemi, ze dne 7. 5. 2025, Informace MZV ČR: Moldavsko - Činnost policie, ze dne 20. 5. 2025 a Informace OAMP: Moldavsko - Situace moldavských občanů vracejících se do země po dlouhodobém pobytu v zahraničí, ze dne 7. 1. 2025.

9. V souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu byla dne 5. 8. 2025 žalobci dána možnost se v rámci seznámení s podklady rozhodnutí výše uvedenými seznámit, vyjádřit se k nim, navrhnout další podklady rozhodnutí či vyjádřit námitky proti zdrojům informací a způsobu jejich získání. Žalobce této možnosti využil, s podklady se však nechtěl seznámit, ani se k nim vyjádřit. Sdělil, že vše, co považoval za důležité, již řekl. Správnímu orgánu předložil vyjádření jeho přítelkyně, v němž se uvádí, že žalobci vyhrožují, pokud přijede do Moldavska, bude tam mít velké problémy. Doma má nemocného otce a sestru, o které se musí starat, nikoho jiného nemají.
10. Krajský soud především dospěl k závěru, že žalovaný zjistil skutkový stav v potřebném rozsahu, obstaral si dostatek informací potřebných k vydání rozhodnutí. Shromážděné informace soud považuje za zcela dostatečné a pro posuzovanou věc relevantní. Z rozhodnutí žalovaného je patrné, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Z obsahu správního spisu a napadeného rozhodnutí rovněž nelze dovodit, že by žalovaný nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo. Soud dále konstatuje, že jakkoli je smyslem práva azylu poskytnout žadateli ochranu, nejde o ochranu před jakýmkoli negativním jevem v zemi původu; azyl jako právní institut je společně s doplňkovou ochranou jednou z forem mezinárodní ochrany, avšak není univerzálním nástrojem pro poskytování ochrany před bezprávním postihujícím jednotlivce nebo celé skupiny obyvatel. Důvody pro poskytnutí azylu jsou zákonem vymezeny poměrně úzce a nepokrývají celou škálu porušení lidských práv a svobod, která jsou jak v mezinárodním, tak ve vnitrostátním kontextu uznávána. Institut azylu je aplikovatelný v omezeném rozsahu, a to pouze pro pronásledování ze zákonem uznaných důvodů, kdy je tímto institutem chráněna toliko nejvlastnější existence lidské bytosti a práva a svobody s ní spojené, třebaže i další případy vážného porušování ostatních lidských práv se mohou jevit jako natolik závažné, že by na ně taktéž bylo možno nahlížet jako na pronásledování (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 125/2005-46).
11. Podle ust. § 12 písm. a) zákona o azylu, se cizinci udělí azyl, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod.
12. Podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu, azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má.
13. Ve smyslu § 2 odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 30. 6. 2023, se přitom pronásledováním rozumí závažné porušení lidských práv, jakož i opatření působící psychický nátlak nebo jiná obdobná jednání, anebo jednání, která ve svém souběhu dosahují intenzity pronásledování, pokud jsou prováděna, podporována nebo trpěna původci pronásledování.

14. Krajský soud především souhlasí se závěrem žalovaného, že žalobce v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno učinit závěr, že vyvíjel ve své vlasti činnost směřující k uplatňování politických práv a svobod ve smyslu § 12 písm. a) zákona o azylu, za kterou by byl azylově relevantním způsobem pronásledován.
15. Za správné, zákonné, zjištěným informacím odpovídající a taktéž náležitě odůvodněné považuje soud i závěry žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu. V průběhu správního řízení bylo objasněno, že tvrzeným důvodem žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany je obava z výhrůžek ze strany jeho bývalých spolupracovníků, které najal v Moldavsku na práci v České republice, přičemž pracoval pro mafiána, který ani jemu, ani dalším pracovníkům za práci nezaplatil. Z tohoto důvodu však pracovníci začali vyhrožovat jemu smrtí i smrtí jeho otce a nyní po něm požadují peníze. Jednou jej v České republice zbili. Telefonicky mu vyhrožují fyzickým útokem, až se vrátí do Moldavska. Vyhrožují mu i prostřednictvím přítelkyně. Zde soud poukazuje na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004 sp. zn. 3 Azs 22/2004), z níž plyne, že vyhrožování ze strany soukromé osoby, pokud není podporováno státem, nelze charakterizovat jako azylově relevantní pronásledování. Původcem pronásledování podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu může být soukromá osoba jen za určitých okolností, kdy lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území, nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.
16. Soud sdílí závěr žalovaného, že situace žalobce není natolik závažná, neboť k výhrůžkám začalo docházet již na území České republiky, avšak žalobce s některými spolupracovníky nadále bydlel na stejné ubytovně a situaci žádným způsobem neřešil ani s policií na území České republiky, a to ani tehdy, když jej zbili. I dle názoru soudu není logické, aby žalobci bylo vyhrožováno v souvislosti s jeho návratem do Moldavska, když spolupracovníci měli možnost celou situaci vyřídit již na území České republiky. Uvedený závěr je podpořen protokolem o podání vysvětlení žalobcem ze dne 10. 7. 2025, kterýžto byl sepsán cizineckou policií. Žalobce tehdy výslovně uvedl, že mu při návratu do vlasti nehrozí žádné mučení, ani vážné nebezpečí, pouze by přišel o zdroj svého příjmu. Také soud zastává názor, že bude-li žalobci i po návratu do vlasti vyhrožováno či bude čelit jakýmkoliv fyzickým útokům, může využít ochrany moldavských bezpečnostních složek, s nimiž ve vlasti před svým odchodem žádné potíže neměl, a ani neuvedl žádné skutečnosti, na základě kterých by bylo možno se domnívat, že by mu pomoc bezpečnostních složek nebyla dostupná nebo by mu nebyla poskytnuta. Tvrdil-li žalobce, že některý ze spolupracovníků má u policie kontakty a z tohoto důvodu by mu moldavská policie nepomohla, pak z Informace MZV ČR: Moldavsko - Činnost policie, ze dne 20. 5. 2025 vyplývá, že v případě nečinnosti nebo protiprávního jednání policie, má občan možnost podat podnět Službě vnitřní ochrany a boje s korupcí při Ministerstvu vnitra, Generální inspekci policie při Ministerstvu vnitra, má možnost se obrátit také na státní zastupitelství nebo u závažných případů na Úřad prokurátora pro boj proti organizovanému zločinu a zvláštním případům. Ti mají zákonnou povinnost na každý podnět reagovat a situaci řešit. V daném kontextu lze odkázat i na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Azs 151/2015-36 ze dne 30. 9. 2015, podle něhož u soukromých osob jako původců pronásledování musí přistoupit k samotnému pronásledování také záměrná

nečinnost státních orgánů či jejich neschopnost poskytovat ochranu před původci pronásledování. V rozsudku č. j. 7 Azs 65/2007-47 Nejvyšší správní soud uvedl, že tvrzené obavy z vyhrožování ze strany soukromých osob, třeba i odůvodněné, by se mohly stát důvodem pro udělení azylu pouze tehdy, pokud by státní orgány země původu takové ohrožení podporovaly, organizovaly, záměrně, trpěly, apod. Případná nižší efektivita takové ochrany v konkrétních podmínkách v dané zemi však ještě nečiní z takového ohrožení pronásledování, a tedy ani azylový důvod, konec citace. Obecná nedůvěra žadatele ve státní orgány není důvodem, aby jejich ochranu vůbec nevyhledal, ledaže zprávy o zemi původu tuto nedůvěru potvrzují (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 66/2008-70). Nic takového ovšem ze správního spisu neplyne.

17. Soud současně připomíná, že není smyslem soudního přezkumu stále podrobně opakovat již vyřčené, a proto ve vztahu k závěrům žalovaného o nenaplnění podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12 písm. b) zákona o azylu odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
18. Tvrzené obavy žalobce z pronásledování soud neshledává opodstatněnými ani z hlediska podmínek pro udělení mezinárodní ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy doplňkové ochrany. Ta se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy, a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky (§ 14a odst. 2 zákona o azylu). Při hodnocení této otázky je nutno hodnotit stav současný, respektive stav k návratu žalobce do země původu s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 80/2007-87, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že pro zjištění okolností rozhodných pro udělení doplňkové ochrany je tedy určující doba případného návratu žadatele o azyl do jeho vlasti. Soud má za to, že správní orgán posoudil individuálně situaci žalobce na základě jeho tvrzení a tyto konfrontoval s informacemi získanými z různých zdrojů, které jsou součástí správního spisu a soudce s jeho závěry, na které v podrobnostech odkazuje, ztotožňuje. Jak výše uvedeno, tvrzené vyhrožování ze strany spolupracovníků a fyzické napadení měl žalobce možnost řešit již na území České republiky, což neučinil a soud opakuje, že není logické, aby žalobci bylo vyhrožováno v souvislosti s jeho návratem do Moldavska, když spolupracovníci měli možnost celou situaci vyřídit již na území České republiky. Soud rovněž opakuje, že žalobce má možnost obrátit se v Moldavsku na bezpečnostní složky a pokud by mu moldavská policie nepomohla, pak z již citované zprávy Ministerstva zahraničních věcí České republiky ze dne 20. 5. 2025 plyne vše. V případě nečinnosti nebo protiprávního jednání má možnost podat podnět na Službu vnitřní ochrany a boje s korupcí při Ministerstvu vnitra, na Generální inspekci policie, při Ministerstvu vnitra, má možnost se také obrátit na státní zastupitelství nebo na Úřad prokurátora pro boj proti organizovanému zločinu a zvláštním případům. Tyto orgány mají zákonnou povinnost na každý podnět reagovat a danou situaci řešit.
19. K námitkám žalobce je dále třeba poukázat na to, že podle setrvalé a rozsáhlé judikatury Nejvyššího správního soudu nejsou ekonomické důvody a s tím spojené související těžké

životní podmínky relevantní pro udělení mezinárodní ochrany. Tuto irelevantnost vyjádřil Nejvyšší správní soud například v rozhodnutích č. j. 4 Azs 23/2003-65, č. j. 3 Azs 20/2023-43.

20. Co se týká informací o zemi původu, jak je zjistil žalovaný, krajský soud je považuje za dostačující. Žalovaný požadované hodnocení provedl s odkazem na relevantní podklady, přičemž konstatoval, že bezpečnostní situace v souvislosti s válkou na Ukrajině zůstává v Moldavsku stabilní, a to i v Podněstří. V Moldavsku neprobíhá takový ozbrojený konflikt, jehož důsledky by bylo možné ve vztahu k žalobci pokládat za vážnou újmu dle § 14a odst. 1, 2 písm. c) zákona o azylu. Vycestování žalobce do země původu není ani v rozporu s mezinárodními závazky České republiky. Žalobce je svobodný, bezdětný, nemá zde svoji rodinu. Má zde partnerku, Ukrajinu, ovšem žalobce nikterak netvrdil, že by mu tento vztah bránil v návratu do země původu. Jeho vztah s ukrajinskou partnerkou nelze bez dalšího považovat za natolik intenzivní, aby zakládal nárok na udělení mezinárodní ochrany. Mezinárodní závazek České republiky respektovat rodinný a soukromý život ve smyslu čl. 8 Úmluvy totiž není absolutní. Neukládá státu všeobecný závazek respektovat volbu dotčených osob ohledně země, jejich společného pobytu, respektive napomáhat rozvíjení vztahů mezi nimi (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 38/2011-47).
21. Pro úplnost se krajský soud vypořádává i s neudělením doplňkové ochrany podle § 14b zákona o azylu. Z výpovědi žalobce, evidence žadatelů o udělení mezinárodní ochrany, ani ze zjištění žalovaného v průběhu správního řízení nevyplývá, že by v České republice byla udělena doplňková ochrana některému z rodinných příslušníků žalobce.
22. Co se týče podmínek udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu ve znění k datu vydání napadeného rozhodnutí, pak ten bylo lze udělit jen v případě hodném zvláštního zřetele. Soud v daných souvislostech odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 8/2004-55. Nejvyšší správní soud uvedl, že smysl humanitárního azylu lze spatřovat v tom, aby rozhodující správní orgán měl možnost azyl poskytnout i v situacích, na něž sice nedopadá žádná z kautel předpokládaných taxativními výčty § 12 a § 13 zákona o azylu, ale v nichž by bylo přesto patrně „nehumánní“ azyl neposkytnout. Správní orgán díky tomu může zareagovat nejen na varianty, jež byly předvídatelné i v době přijímání zákona o azylu jako obvyklé důvody udělování humanitárního azylu, sem lze příkladmo zařadit např. udělování humanitárního azylu osobám zvláště těžce postiženým či zvláště těžce nemocným, konec citace. Soud rovněž odkazuje také na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 Azs 161/2005-83, v němž se Nejvyšší správní soud vyslovil k podmínkám udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu. Ze správního spisu vyplývá, že žalovaný v rámci svého správního uvážení při rozhodování o udělení humanitárního azylu zohlednil skutečnosti žalobcem uváděné včetně jeho osobních, sociálních a rodinných poměrů, přihlédl i k jeho věku a zdravotnímu stavu. Neshledal žádný důvod zvláštního zřetele hodný k udělení azylu z humanitárních důvodů, který je udělován ve zcela výjimečných případech. S tímto hodnocením se krajský soud ztotožňuje a v podrobnostech odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
23. Soud uzavírá, že neshledal vady správního řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, proto ani soud další důkazy neprováděl. Rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. M.

24. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 27. února 2026

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně